

جامع الأحادیث

أَسْمَاءُ اللَّهِ

۱۱۷۲۸ اسم

برگرفته از ۳۹۵ آیه و ۲۳۰۷ حدیث
با ترجمه‌ی فارسی در صفحه‌ی مقابل

علی رضا برازشی

مؤسسه انتشارات امیرکبیر

تهران، ۱۳۹۵

سرشناسه: برازش، علیرضا، ۱۳۳۴ -
عنوان و نام پدیدآور: أسماء الله: ۱۱۷۲۸ اسم، برگرفته از ۳۹۵ آیه و ۲۳۰۷ حدیث با ترجمه‌ای فارسی در
صفحه‌ی مقابل / علی‌رضا برازش.
مشخصات نشر: تهران: امیرکبیر، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری: ۱۴۲۷ ص.
قروست: جامع الأحادیث.
شابک: 978-964-00-1836-1

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا.

یادداشت: فارسی - عربی.

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: خدا -- نام‌ها -- احادیث.

موضوع: خدا -- نام‌ها -- جنبه‌های قرآنی.

موضوع: خدا -- صفات -- جنبه‌های قرآنی.

رابطه‌ی بند: ۳۹۴ الف ب/۴ ۲۱۹/۹ BP

رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۱

شماره ثبت: ۴۱۱۰۸۲۳

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۰-۱۸۳۶-۱

مؤسسه انتشارات امیرکبیر

تهران: خیابان جمهوری اسلامی، میدان استقلال، صندوق پستی ۱۱۳۶۵-۴۱۹۱

جامع الأحادیث: أسماء الله

© حق چاپ: ۱۳۹۵، مؤسسه انتشارات امیرکبیر

نوبت چاپ: اول

به‌کوشش: علی‌رضا برازش

طراح جلد: محمدرضا نبوی

حروف متن: میترا ۱۳

چاپ و صحافی و لیتوگرافی: چاپ واژه‌پرداز اندیشه، تلفن: ۷۷۱۴۵۰۶۳۶

شمارگان: ۱۰۰۰

بها: ۶۰۰۰۰ ریال

تلفن مرکز فروش: ۰۲۱۶۱۲۸

فروش اینترنتی: www.amirkabir.net

همه حقوق محفوظ است. هر گونه نسخه‌برداری، اعم از زیراکس و بازنویسی، ذخیره کامپیوتری، اقباس کلی و جزئی (به‌جز اقباس جزئی در نقد و بررسی، و اقباس در گیومه در مستندنویسی، و مانند آنها) بدون مجوز کتبی از ناشر ممنوع و از طریق مراجع قانونی قابل پیگیری است.

فَإِنَّ النَّاسَ لَوْ عَلِمُوا مَحَاسِنَ كَلَامِنَا لَاتَّبَعُونَا^۱

اگر مردم با زیبایی‌های کلام ما آشنا می‌شدند، از ما پیروی می‌کردند.

علی بن موسی الرضا علیه السلام

محتوای کتاب، دقیقاً همان است که از نام کتاب بر می‌آید «جامع الأحادیث»؛ یعنی مؤلف در پی آن بوده است همه‌ی روایات پیرامون یک موضوع را از میان احادیث نقل شده در کتب محدثین و مؤلفین شیعی استخراج و به نحوی که مشاهده می‌کنید تدوین و تا جزئی‌ترین لایه‌ها، تبویب و فصل‌بندی نموده، به تشنگان معارف اهل بیت عصمت علیهم السلام ارائه کند. هدف از تألیف این مجموعه، شناساندن معارف اسلامی با برداشت مستقیم از آیات و روایات است.

شک نیست که با الهام از «وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ»^۲، «فَالْحَقُّ مَا رَضِيتُمُوهُ»^۳ و «مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا»^۴ و «أَمَّا إِنَّهُ شَرُّ عَلَيَّكُمْ مِنْ أَنْ يَقُولَ شَيْءٌ مَا لَمْ تَسْمَعُوهُ مِنَّا»^۵ و ده‌ها آیه و حدیث و دلایل عقلی، برای دستیابی به معارف «بهی»^۶، هرگز مراجعه به بیانات مخاطبان وحی نیست.

و البته پرواضح است هرچقدر دامنه‌ی مأخذ وسیع‌تر و نیز هرچه محتوای دقیق‌تر باشد، امکان دستیابی به نظر شارح و انطباق نظریه‌ی حاصله با آن بیشتر خواهد بود. ضرورت تألیف

شیخ کلینی در قرن سوم و چهارم با امکانات و محدودیت‌های زمانه‌ی خود، کتاب شریف «کافی» را تدوین و تبویب نمود. پس از گذشت هشت قرن، علامه مجلسی به ده‌ها بلکه صدها اثر حدیثی دیگر دست یافت و بر آن شد ضمن پذیرفتن کلیات نقشی جامع ابواب معارف که

۱. وسائل الشیعة، ج ۲۷، ص ۹۲.

۲. بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۱۷۱.

۳. همان.

۴. سوره‌ی حشر، آیه‌ی ۷.

۵. وسائل الشیعة، ج ۲۷، ص ۷۰.

شیخ کلینی گسترده و حدود شانزده هزار حدیث خود را در آن تنظیم کرده بود، با توجه به در اختیار داشتن چندین برابر بیشتر از احادیثی که کلینی در اختیار داشت، همان نقشه را گسترش دهد و از بعضی فصول، بخش‌ها و ابواب جدید منشعب کند.

نگاهی به فهرست کتاب‌های «کافی» هشت جلدی و «بحارالانوار» یکصد و ده جلدی بیانگر حقیقت فوق‌الذکر است.

هر چند قائلیم نیافته‌های مجلسی در مقابل یافته‌های او بسیار اندکند، ولی سخت معتقدیم حتی در محدوده‌ی خود کتاب عظیم بحارالانوار، می‌توان احادیث بسیاری یافت که در غنای محتوای ابواب دیگر همان کتاب - جز آن بابی که هم اکنون حدیث را دربر گرفته است - بتواند نقش مؤثری ایفا کند.

مزیت نسبی نه‌تنها به مناسبتی به زمانه‌ی کلینی، امکان گردآوری و ادغام صدها جلد کتاب حدیثی را فراهم آورده است.

لکن مزیت نسبی زمان - ال به زمان تألیف بحارالانوار نیز این فرصت را در اختیار من و سایر مؤلفین قرار داده است که حتی بدون در نظر گرفتن کتب و احادیث تازه‌یافته، یعنی حتی در همان محدوده‌ی احادیث یافت‌شده و وارد شده مؤلفان و محدثانی چون مجلسی، حرّ عاملی، فیض کاشانی و محدث نوری، دست به تألیفاتی بزنند که هرچند در همان نقشه‌ی مهندسی ابواب دین که آن بزرگان طراحی کرده‌اند می‌گنجد، ولی به دلیل دستیابی به ده‌ها برابر حدیث در هر فصل و بخش و باب، این امکان در اختیار مؤلف قرار می‌گیرد تا به فصل‌بندی و تبویبی بسیار جزئی‌تر دست زند.

اگر باب شکر در کتاب شریف «کافی» دارای ۳۰ حدیث و باب شکر در دایرةالمعارف بحارالانوار حاوی حدود ۸۰ حدیث - بدون فصل‌بندی داخلی - است، دست‌نویس به بیش از دو هزار حدیث از همان مأخذ مورد قبول مجلسی و دیگر محدثین، یقیناً امکانی چند برابر برای تبویبی ده‌ها برابر جزئی‌شده در اختیار مؤلف قرار داده است.

مقایسه‌ی هر اثر با آثار مشابه هم‌عصر یا آثار گذشتگان ما را بر وجود یا فقدان نوآوری در اثر مورد نظر آگاه می‌کند.

توان و حوصله‌ی مؤلف برای گردآوری بیش از سی برابر احادیث یافت‌شده در فصل و باب مشابه در دایرةالمعارف بحارالانوار و وجود فهرست چند ده صفحه‌ای و چند هزار سطری برای موضوعی که در کتاب‌های شریف کلینی و مجلسی، تقریباً هیچ زیرفصلی را به خود اختصاص

﴿مقدمه﴾

نداده‌اند، بیانگر آن است که طالب دریافت معارف از سرچشمه‌ی آیات و روایات، با بهره‌گیری مناسب از این مجموعه، با وسعت و جزئیات بسیار بیشتری به گنجینه‌ی معارف دست خواهد یافت، هدفی که در تقدش هیچ شبهه‌ای روا نیست.

تفاوت بارز این اثر با کارهای مشابه، در گستره‌ی روایات مورد استناد و استخراج زیرموضوع و تبویب بسیار جزئی احادیث است. مقایسه‌ی فهرست تفصیلی اثر حاضر که برای یک صفت اخلاقی تا بیش از هزار شاخه و زیرشاخه ترسیم و احادیث را در آن نظم داده است، با فهرست باب الشکر در کافی، بحارالأنوار، میزانالحکمة و یا کتب مستقل پیرامون این موضوع، بهترین بیانگر این تفاوت است.

مخاطب این مجموعه کسی است که می‌خواهد و می‌تواند مستقیماً احادیث اهل بیت (علیهم‌السلام) را مطالعه کند. استناد به این حدیث پیرامون یک موضوع و تبویب جزئی، به نحوی است که حتی مطالعه‌ی فهرست تفصیلی هر جلد از این مجموعه، خواننده را تا حدود زیادی بیش از آنچه تاکنون درباره‌ی آن موضوع می‌دانست، با آن آشنا می‌کند. کنار هم قرار گرفتن احادیث قریب‌المعنی، در نزدیک کردن ابی‌احادیث به فهم خواننده، بی‌تأثیر نیست. در هر صورت این مجموعه جز حدیث نیست و از آنجا که مطالعه‌ی احادیث اخلاقی نسبت به احادیث کلامی، فقهی و حتی تاریخی، برای اقشار غیر متخصص سهل‌تر می‌باشد، در مرحله‌ی اول به موضوعات اخلاقی پرداختیم.

مجموعه‌ی حاضر جز از منابع معتبر حدیث شیعی استفاده نکرده است، لذا اعتبار آن به اعتبار مآخذی است که در پایان کتاب در بخش فهرست مآخذ ذکر کرده‌ایم. هر قدر به کافی، من لایحضره الفقیه، تهذیب، استبصار، بحارالأنوار، وسائل‌الشیعه و مستدرک‌الوسائل و وافی اعتماد می‌کنید به این مجموعه اتکا کنید.

هر قدر به راحتی از شیخ کلینی، شیخ صدوق، شیخ طوسی، علامه مجلسی، شیخ حر عاملی، فیض کاشانی و سید بن طاووس حدیث نقل می‌کنید و به امام معصوم (علیه‌السلام) نسبت می‌دهید از این مجموعه نیز نقل کنید؛ و اگر در جایگاهی هستید که برای افتاء و اظهار نظر دقیق دینی، به بررسی تک‌تک زوایای احادیث می‌پردازید و با به‌کار بستن معیارهای علم رجال و درایه و فقه‌الحديث، روایات را رد و قبول می‌کنید، با این مجموعه نیز همان کنید که با سایر کتب حدیث.

«مقدمه»

بزرگان ما به راحتی در سخنرانی و نوشته‌ها و درس و بحث خود از کافی، نهج البلاغه، وسائل الشیعه، وافى، بحار الأنوار، غرر الحکم و... نقل حدیث می‌کنند و با بردن نام نهج البلاغه، به اعتبار سید رضی رحمه الله و با بردن نام کافی به اعتبار کلینی رحمه الله، این باور را در شنونده و خواننده پدید می‌آورند که آنچه می‌گوییم و می‌نویسیم، نقل قول از معصوم علیه السلام است. این مجموعه نیز حرفی و کلمه‌ای خارج از آنچه کلینی‌ها و صدوق‌ها نقل کرده‌اند در خود نگنجانده است.

ولی آنچه در اختیار کلینی و صدوق و مجلسی و... نبوده و مزیت زمان حاضر است، اعم از کتاب‌های خوش چاپ و کم غلط، نرم افزارهای جدید، امکانات جستجوی ترکیبی با سرعت بسیار، امکان مقایسه و جستجو در صدها هزار صفحه، همه و همه این امکان را به ما داده است تا بدون خدشه به وثاقت و استحکام مطالب، با در اختیار گرفتن صدها برابر حدیث نسبت به محدثان متقدم، تبیینی بسیار جری و غیر قابل مقایسه با دیگر آثار ارائه دهیم و البته ویژگی این مجموعه و جلوه‌ی اثر وجودی مؤلف نیز همین بخش است - تبویب و دسته‌بندی - فلذا اگر دانش مؤلف در فهم موضوع حدیث و قدرت استخراج زیرموضوع از دل روایات، مورد خدشه‌ی جدی نباشد، مجموعه‌ی حاضر، ابواب حدیثی را بر روی طالب علم می‌گشاید و به دانش‌پژوه فرصت می‌دهد تا نقشه‌ی وسیع‌تر و جزئی‌تری از هر یک از موضوعات اخلاقی را دریافت و مطالعه کند.

نقطه‌ی آغازین ایده‌ی «جامع‌الأحادیث» را اواخر دهه‌ی ۶۰ و بعد از انتخاب «معجم فهرس اصول کافی» به عنوان کتاب سال جمهوری اسلامی در سال ۶۸ بود. مؤسسه‌ی انتشارات امیرکبیر در دوره‌ی مدیریت آقای حسین انواری و یاسر، حضرت آیت‌الله جنتی بر سازمان تبلیغات اسلامی، طرح «جامع‌الأحادیث» را به مؤلف پیشنهاد و مرحله‌ی اول آن از آغاز سال ۱۳۶۹ شروع شد.

مجموعه‌ی معجم کتب روایی در ۷۰ مجلد و بالغ بر پنجاه هزار صفحه از ثمرات جانبی مرحله‌ی اول این طرح بود؛ چراکه برای تألیف کتابی که جامع همه‌ی احادیث است، وجود معجم حدیثی ضروری می‌نمود و در آن تاریخ جز بر اصول کافی و نهج البلاغه معجم حدیثی قابل ذکر دیگری نبود. هرچند ترسحات و تولیدات جنبی طرح «جامع‌الأحادیث» با استقبال جامعه‌ی علمی و حوزوی مواجه شد و رهبر معظم انقلاب و آیت‌الله مکارم شیرازی و آیت‌الله هاشمی رفسنجانی و آیت‌الله جنتی هریک بر یکی از آثار تقریظ نگاشتند و دو دوره‌ی دیگر نیز بخش‌هایی از این مجموعه به عنوان کتاب سال جمهوری اسلامی برگزیده شد. لکن به دلیل تغییر مدیریت در سازمان تبلیغات اسلامی و مؤسسه‌ی انتشارات امیرکبیر و نیز محول شدن برخی مسؤولیت‌های اجرایی از جمله معاونت فرهنگی وزارت ارشاد، مدیریت کتابخانه و مرکز اسناد آستان قدس

«مقدمه»

رضوی و مدیریت شبکه‌ی یک سیما به مؤلف، اجرای مراحل پایانی این پروژه‌ی بزرگ به تأخیر افتاد. شروع دوباره‌ی این طرح مدیون مدیرعامل وقت موسسه‌ی انتشارات امیرکبیر برادر گرامی جناب آقای احمد نثاری است که تحت ارشادات ریاست سازمان تبلیغات اسلامی، حجة الاسلام والمسلمین دکتر سیدمهدی خاموشی طرح به فراموشی سپرده شده‌ی «جامع‌الاحادیث» را احیا کردند و توفیق سروکارداشتن با احادیث اهل بیت (علیهم‌السلام) را بعد از وقفه‌ای نسبتاً طولانی دگربار به من بخشیدند. البته در طول این سال‌ها با ورود کامپیوتر به عرصه‌ی تحقیقات مذهبی و تأسیس و توسعه‌ی موسسات پرتعداد و در رأس آنان «مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی»، روش دستیابی به احادیث، نسبت به سال‌های شروع طرح در دهه‌ی شصت، به کلی دگرگون شده است. البته علی‌رغم جمع‌شدن مجموعه‌ی منابع روایی در یک لوح فشرده باز هم نیاز به «جامع‌الاحادیث» اساسی می‌شد و با شکل گرفتن اولین مجلدات آن و امکان مقایسه‌ی آن با کتاب‌ها و نرم‌افزارهای موجود، این فرضیه بیشتر و بیشتر تقویت شد.

این مجموعه که از اصول اخلاقی، عقیدتی آغاز کرده است و راه طولانی‌ای در پیش دارد، با ارائه‌ی اولین مجلدات و زینت تصاویر، خود را در معرض نقد و پیشنهاد اساتید فن و کلیه‌ی علاقمندان به گسترش کلام معصومین (علیهم‌السلام) قرار می‌دهد، چه در انتخاب و ترتیب موضوعات و چه در نحوه‌ی دسته‌بندی و ارائه‌ی آن.

دست‌اندرکاران تهیه‌ی این اثر، خود را از راهمایی علاقمندان به نشر روایات معصومین (علیهم‌السلام) بی‌نیاز نمی‌دانند و این مجموعه را به مثابه برگ سبزی به سلسله‌ی نورانی اهل بیت عصمت و الطهارت (علیهم‌السلام) تقدیم می‌کنند؛ به امید آنکه در بهره‌برداری نسل حاضر و نسل‌های آینده از بیانات ارزشمند ایشان و تطبیق هرچه بیشتر زندگی با راهنمایی‌های آن پیشوایان، استین گامی هرچند ناچیز برداشته باشند.

مقدمه را با فقراتی برگزیده از کلام فقیه و محدث معاصر و مؤسس مرکز پژوهشی دارالحدیث، آیه‌الله محمدی ری‌شهری مؤلف موسوعه‌ی حدیثی «میزان‌الحکمة»، در شالوده‌ی حدیث، جایگاه آن و اهمیت تنظیم موضوعی احادیث به پایان می‌برم.

❁ حدیث، بهترین وسیله برای تبلیغ دین و آشنا کردن مردم با اسلام ناب است.

❁ قرآن کریم، به مثابه قانون اساسی اسلام، بیشتر کلیات را بیان کرده و تبیین

تفصیل و جزئیات را به روایات واگذار کرده است، از این رو، روایات، پس از

قرآن، مهم‌ترین منبع شناخت دین به‌شمار می‌آید.

«مقدمه»

❁ حدیث، به دلیل انتساب آن به معصوم علیه السلام و وحیانی بودن محتوای آن، حجت است.

❁ احادیث اسلامی نه تنها در میان عموم مردم، بلکه در میان خواص حوزه‌های علمیه، جایگاه شایسته‌ی خود را ندارند.

❁ اگر برآیند صحیح قرآن و حدیث به زبان روز برای مردم جهان بیان شود، در عصر حاضر، اسلام بیش از هر وقت دیگر هوادار خواهد داشت.

❁ احادیث اسلامی، مانند آیات قرآن مفسر یکدیگرند و تنظیم احادیث به صورت موضوعی، به خصوص در کنار ارائه‌ی موضوعی آیات قرآن، علاوه بر آنکه می‌نواند در تشخیص میزان صحت و یا سقم احادیث مؤثر باشد، موجب فهم دقیق رهنمودهای الهی، متعال و پیشوایان بزرگ اسلام نیز می‌شود و افزون بر این، دسترس بیشتر شیعیان و عموم علاقمندان به اسلام راستین را آسان می‌سازد.

در پایان لازم می‌دانم از همدی همکاران محترم بخش‌های مختلف که در روند آماده‌سازی این مجموعه‌ی گرانسنگ تلاش کردند، با ویژه همکاران اصلی بخش ترجمه: حجت الاسلام والمسلمین سید رسول بهشتی‌نژاد، حجت الاسلام والمسلمین هابیل جوانی و حجت الاسلام والمسلمین حسین خدایرست و آقای مصطفی خاکی؛ سرویس استار؛ سرکار خانم زینب فرهادی و صفحه‌آرا: سرکار خانم محبوبه فیضی و سایر همکاران در بخش‌های استخراج، مصدربایی، ویرایش خانم‌ها: سمیه الله‌دادی، رویا حائری، اقدس السادات حسینی، محبوبه روشنی، فائزه سیبویه، محبوبه شمشرگرها، سهیلا عباسی، منصوره علیمردانی، مهین ناصرالملکی و آقای مجید قاسمی اقدم کمال تقدیر و سپاس را داشته و از خداوند قادر و متعالی توفیقات آنان را خواستارم.

ایراده‌ها، کاستی‌ها و اشکالات این اثر اندک نیست ولی امیدوارم عزیزان فرهیخته و نکته‌سنج، نظرات اصلاحی خویش را از ما دریغ نکنند.

و من الله التوفیق

علیرضا برازش

الفهرسُ الموجز

١٠٠	الفصل الأول: الله ذو الأسماء والصفات
١٠٠	١-١- اسم، صفة، نعت، مثل، وجه
١٠٢	١-٢- اسم جامع
١٠٤	١-٣- أسماء الله التي أسماء السور والآيات
١٠٦	١-٤- أسماء الله غير العربية
١٠٨	الفصل الثاني: الأزلية والأبدية
١٠٨	٢-١- أزلية، قدمة، قديمة، قبل، سبقة، أولية، بد
١٣٠	٢-٢- أساس، بنيان، منبع، مبدأ
١٣٠	٢-٣- أبدية، دوام، بقاء، ثبات، إستواء، حياة، خلود، آخر، بعد، إفناء، الأبد، إيادة الأمد، لا مدة له، حذ الذي لا يوصف، لا زوال له، سرمدية
١٦٦	٢-٤- حيئية، أينية، كيفية، شيئية
١٦٨	٢-٥- وجود، جدة، حق، يقين، صدق
١٧٨	٢-٦- ظهور، وضوح، تبين، تجلّي، تعرف، علن، شهرة، فشوة، بدو، إهلال، والبر
١٨٨	الفصل الثالث: الكمال
١٨٨	٣-١- تمام، كمال، بلاغ، إطلاق، شمول، بساطة، جامعية، عمومية
١٩٤	٣-٢- فوق، أكبر، أعظم، أكرم، أعلى، أمتع، خارج، غير، حادّ، قصر، تحيّر، اعجاب
٢٠٢	٣-٣- إكتنان، بينونة، غيبة، بطن، إخفاء، إحتجاب، إحتفاظ، مصونية، بعد، نأى
٢١٢	٣-٤- صمدية، غناء، كفاية
٢٢٨	٣-٥- كثرة، إمتلاء، إسباغ
٢٣٢	٣-٦- مال، كنز، غدة، إقتنا، ذخّر، دنيا، دهر، نعيم، قوت، جنة
٢٣٦	٣-٧- أهل، صاحب، ربّ، ذو، مالك، واجد، خازن، متولّي، مستوجب، أولى، أخرى، أجدر، معدن، محلّ، أحقّ، مختصّ، مخصوص، مُستأثر، لابس، مُتسرّب، مُتأزّر، مُتردّي

فهرست مختصر

- فصل ۱: خوانند دارای نام‌ها و صفات است ۱۰۱
- ۱-۱ نام، صفت، مثل، صورت ۱۰۱
- ۱-۲ نام فاعلی ۱۰۳
- ۱-۳ اطلاق نام‌های قرآنی به خداوند ۱۰۵
- ۱-۴ نام‌های غیر ربی خداوند ۱۰۷
- فصل ۲: بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی ۱۰۹
- ۲-۱ بی‌ابتدایی، دارای پیشینی، قائم به ذات بودن، پیش، پیشی گرفتن، اول بودن، آغاز ۱۰۹
- ۲-۲ اساس، پایه، سرچشمه، سرآغاز ۱۰۹
- ۲-۳ ابدیت، دوام، پایداری، ثبات، برقراری ریشه بودن، جاودانگی، آخر بودن، بعد، فانی کردن ابد، نابود کردن بی‌انتهایی، آن که زمان ندارد، مرز توصیف‌ناپذیر، آن که نابودی نمی‌پذیرد، بی‌آغازی و بی‌پایانی ۱۰۹
- ۲-۴ اعتبار، کجایی، چگونگی، چیزی بودن ۱۰۹
- ۲-۵ وجود، جدید بودن، حقانیت، ثابت و آشکار بودن، راستی ۱۰۹
- ۲-۶ آشکار بودن، روشن بودن، شناخته شده بودن، مشهور بودن، نام داشتن ۱۰۹
- فصل ۳: کامل بودن ۱۰۹
- ۳-۱ تمامیت، کامل بودن، رسا بودن، فراگیر بودن، جامع بودن ۱۸۹
- ۳-۲ فراتر، بزرگ تر، عظیم تر، بزرگوار تر، عالی تر، بازدارنده تر، خارج، غیر، محدود کننده، کوتاه کننده، حیرت، شگفتی ۱۹۵
- ۳-۳ پنهان بودن، جذاب بودن، غیبت، دربرده بودن، درپناه بودن، مصون بودن، دور بودن ۲۰۳
- ۳-۴ بی‌نیازی، توانگری، بی‌نیاز کردن از غیر ۲۱۳
- ۳-۵ فراوانی، پُری، فراوان بودن ۲۲۹
- ۳-۶ مال، گنج، ساز و برگ، ثروت، ذخیره، دنیا، روزگار، نعمت، مایه‌ی حیات، بهشت ۲۳۳
- ۳-۷ اهل، صاحب، مالک، دارا، گنجینه، متولّی، شایسته، معدن، جایگاه اختصاصی، انتخاب کرده برای خود، بر تن کرده ۲۳۷

«الفهرسُ الموجزُ»

٣٠٤	٣-٨ محمود، ممدوح، مشكور، أهل الشاء، معبود
٣١٨	٣-٩ عماد، ركن، سند، بنیان، عول، وثوق
٣١٠	٣-١٠ مدعو، مُستدعى، من تُصرِّع إليه، من أناب إليه، مذكور، مسئول، مُشكى، مُنتجع، مُنادى
٣٢٦	٣-١١ مآب، مُجتدى، مرَد، مرغوب، مطلوب، مُطعم، غنقى، معاد، مُهْرَب، موضع، موعد، نيل
٣٣٢	٣-١٢ مأتى، موفود، منزل، موزور
٣٤٠	٣-١٣ غاية، مقصود، فاقة، مقصى، مألوه، مرحو، أمل، منى، بغية، مصير، مُنتهى
٣٧٦	الفصل الرابع: الوحدانيَّة
٣٧٦	١- وحدة، تهليل، فرد، وتر
٤٠٦	الفصل الخامس: تكوين، خلق، تجديد، أحياء
٤٠٦	١-٥ تكوين، خلق، فطر، جبل، إحياء، برء، ذرء، إنشاء، نفخ، خرع، بدع، حدوث، بناء
٤٥٠	٢-٥ صنع، عمران، تصوير، جـ
٤٦٠	٣-٥ بعث، إحياء، بديد، حشر، نشر، جمع، إزراع، إسفاء، إعادة، رد
٤٦٠	الفصل السادس: القداسة والنور والسرور، الجمال والحلاوة
٤٦٠	١-٦ طهارة، قداسة، نزاهة، نقية، رابية، راءة، ركا، سنج، طيب، بركة
٥٦٨	٢-٦ نور، ضياء، تشعشع، إصباح، إسراق، سار، تهر
٥٧٨	٣-٦ سرور، رضى، بهجة، نصره
٥٨٠	٤-٦ جمال، زينة، تحلية، بها
٥٨٦	٥-٦ حلاوة، لذة، تعذيب، تهنؤ
٥٨٨	الفصل السابع: العلم والمعرفة
٥٨٨	١-٧ علم، حكمة، معرفة، خبر، نبأ، إطلاع
٦٢٨	٢-٧ يقظة، إرصاد، مراقبة، نظارة، رؤية، بصيرة، سمع، شهود
٦٥٢	٣-٧ إيذا، تبين، إظهار، استحصال، إعلان
٦٥٤	٤-٧ حساب، إحصاء، كتابة
٦٦٠	الفصل الثامن: العظمة والرقعة والعزة
٦٦٠	١-٨ كبرياء، عظمة، خطر، شأن، مكانة، جزالة، حسامة، إحجام، وسعة
٦٩٨	٢-٨ رُقعة، غلو، مثل، إنافة، شموخ، بذخ، إفخار، سق، سقو، سناء، شرف، نجابة، تنبل، غروج
٧٢٨	٣-٨ عزة، جلالة، جبروت، مجد، هيبة، سطوة
٧٧٨	الفصل التاسع: السلطان والملك

۳۰۵.....	۳-۸- ستوده، سپاسگزاری شده، قدردانی شده، شایسته‌ی ستایش، پرستیده شده.....
۳۱۹.....	۳-۹- ستون، پایه، تکیه‌گاه، ریشه، محل اعتماد.....
۳۲۷.....	۳-۱۰- خوانده شده، درخواست شده، آن که به‌سویش زاری کنند و به او شکایت برند.....
۳۳۳.....	۳-۱۱- محل بازگشت، درخواست شده، آنچه مورد طمع و رغبت است، پایان کار، آنچه به‌سویش بگریزند، جایگاه، وعده‌گاه، جایی که بدان رسند.....
۳۴۱.....	۳-۱۲- آن که به دیدارش روند، آن که بر او وارد شوند، آن که به زیارتش روند.....
۳۴۱.....	۳-۱۳- هدف، خواسته‌ی نهایی، آنچه به دنبال آن هستند، دورترین خواسته، قصدشده، مورد امید، مورد آرزو، آنچه به‌سویش روند، نهایی‌ترین خواسته.....
۳۷۷.....	فصل ۴: خانگی.....
۳۷۷.....	۴-۱- خانگی، یکی دانستن، یکتایی، تک‌بودن.....
۴۰۷.....	فصل ۵: اعطای و گرفتن، آفرینش، اعطای زندگی دوباره.....
۴۰۷.....	۵-۱- آفرینش، ایجاد، از نو پدیدآوردن، آفرینش بی‌سابقه، زنده کردن، دمیدن حیات، ساختن، آبادکردن، صورت و جسم بخشیدن.....
۴۰۷.....	۵-۲- برانگیختن، زنده کردن، دوباره زنده کردن، جمع کردن، از گور بیرون آوردن، دوباره آوردن، برگرداندن.....
۴۵۱.....	فصل ۶: پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی.....
۴۶۱.....	۶-۱- پاکی، پاکیزگی، دوربودن از پیدی‌ها، پاک کردن.....
۵۶۹.....	۶-۲- نور، روشنایی، نوربخشی، نوردادن، درخشش، روشنی.....
۵۷۹.....	۶-۳- شادمانی، خشنودی، شکوفایی، شادابی.....
۵۸۱.....	۶-۴- زیبایی، آراستگی.....
۵۸۷.....	۶-۵- شیرینی، لذت، گوارایی.....
۵۸۹.....	فصل ۷: دانش و آگاهی.....
۵۸۹.....	۷-۱- دانش، حکمت، شناخت، آگاهی.....
۶۲۹.....	۷-۲- بیداری، دیدبانی، مراقبت، نظارت، دیدن، بصیرت، شنیدن، شاهدگیری.....
۶۵۳.....	۷-۳- آشکار کردن، ظاهر کردن، بیرون کشیدن، علنی کردن.....
۶۵۵.....	۷-۴- محاسبه کردن، شمارش کردن، نگاشتن.....
۶۶۱.....	فصل ۸: بزرگی و بلندمرتبی و شکست‌ناپذیری.....
۶۶۱.....	۸-۱- بزرگی، مقام، شأن، جایگاه، بزرگی، گستردگی.....
۶۹۹.....	۸-۲- بلندمرتبی، برجستگی، شرافت، نجابت، بلندی مرتبه.....
۷۲۹.....	۸-۳- عزت، شکوه، جبروت، عظمت، هیبت.....
۷۷۹.....	فصل ۹: فرمانروایی و پادشاهی.....

﴿الفهرسُ الموجز﴾

- ٧٧٨-٩-١ سلطنة، تسخير، هيمنة، إستطالة، إستيلاء، قيام، إحاطة، إطلال، إظلال.....
- ٧٨٨-٩-٢ ملك، حُكومة، سيادة، ذو الأمر، ذو الطاعة.....
- ٨٠٦-الفصل العاشر: القُدرةُ وَ نَفوذُ الإرادة.....
- ١٠-١ قدرة، قوة، حَوْل، إستطاعة، إطاقعة، ذو الأيد، ذو الأمر، إتقان، ذو النِيان، ذو البسط،
- ٨٠٦-تمكّن، جدّ، قهر، غلبة.....
- ٨٣٢-١٠-٢ إتقان، إحكام، إدماج، ربط، سدّ، شدّ، متانة، تمكّن، إصابة.....
- ١٠-٣ إرادة، مشيئة، قصد، رغبة، تقدير، قضاء، إمضاء، تعجيل، تعقيب، نفوذ الأمر، مفعول أمره،
- ٨٤٨-إصابة النبل، درك، بلوغ، فوز، نجاح.....
- ٨٥٠-١٠-٤ سدير، تدبير، تقييض، توقيت، تعديل، تسوية، تدهير، إدارة، إدالة.....
- ٨٥٨-١٠-٥ تبجيل، سري، حكمة.....
- ٨٦٨-الفصل الحادي عشر: أسْماءُ الرَّحْمَةِ.....
- ٨٦٨-١١-١ توبة، أوبة، عفو، إقبال، قرب، مجاورة.....
- ٨٧٠-١١-٢ قرب، دنوّ، حدّ.....
- ٨٨٠-١١-٣ مجاورة، مُصاحبة، جالس، ملازمة، إثناء، إستخلاف.....
- ٨٨٤-١١-٤ رحمة، رأفة، تحنن، عطاء، حباية، حبّ، وَدّ، ألفة، رفيق، خُلّة، لينة، حياء، تبجيل.....
- ٩١٤-١١-٥ إرزاق، إعاشة، قسَمُ الرِّزْق، ترشيد، إصاب، ريش، تغذية، إطعام، بثّ القوت، إشباع،
- ٩١٤-إرواء، إسقاء، إنزال الغيث، إنزال المطر، إصواب الماء، تذيب الماء.....
- ٩٢٨-١١-٦ بركة، تضاعف، إزدياد، إرباب، إدراج، ترجيح، قسَم.....
- ١١-٧ جود، بذل، سخاوت، طوّل، حياء، كرم، إنعام، إسعاد، إتناّن، إفضال، إعطاء، بسط الأيد،
- نشر، توسعة، إيتاء، إضفاء، تأدية، ردّ هبة، إرفاد، إمتناع، مُنح.....
- ٩٣٢-مباداة.....
- ١١-٨ فتح، فتق، توسعة، فرج، كشف، مُجاورة، جلاء، ردّ العَصص، إحرة النقص، رفع، قضاء
- ١٠١٢-الحاجات، ردّ الغائب، تنقيس، تخفيف، تسهيل.....
- ١٠٢٨-١١-٩ طبابة، مُداواة، إشفاء، إصباح، إبراء.....
- ١٠٣٢-١١-١٠ نجاة، إنقاذ، إعتاق، إخراج من الضيق، تبريد، إطفاء النار، إطلاق، فكّ، إفتداء.....
- ١٠٣٨-١١-١١ سرور، إبتلاج القلب، قرورة العين، تبييض الوجه.....
- ١٠٤٠-١١-١٢ خير، نعم، حَسَن، لطف.....
- ١٠٦٦-١١-١٣ إفادة، إنفاع، إرباح، إغنام، إجمال، إشراف، التّمسّ، إسداء، مبرة.....
- ١٠٧٢-١١-١٤ حلم، صبر، إمهال، إملا، تأنّي، تأجيل، تأخير.....
- ١٠٨٠-١١-١٥ حفظ، عصمة، كلا، حراسة، وقاية، حبس، إمساك، كفّ، جنّ، فطام.....

﴿فهرست مختصر﴾

- ۹-۱ فرمانروایی، در اختیار داشتن، تسلط، قدرت غالب، تسلط، اشراف، در برداشتن، فراگیری، سایه افکندن..... ۷۷۹
- ۹-۲ پادشاهی، حکمروایی، سروری، صاحب امر و فرمانبری بودن..... ۷۸۹
- فصل ۱۰: توان و عملی شدن اراده**..... ۸۰۷
- ۱۰-۱ توان، نیرو، چیرگی، توانایی، قدرتمندی، محکم کاری، صاحب فرمان و پایه و گشاده دستی، توانایی، چیرگی، غلبه..... ۸۰۷
- ۱۰-۲ محکم کاری، استوار کردن، محکم کردن، سخت کردن، رساندن به هدف..... ۸۳۳
- ۱۰-۳ اراده، خواست، نیت، میل، تعیین اندازه، قطعی شدن، شتاب کردن، تعقیب، اجرایی شدن فرمان، رسیدن، عمل به هدف، رسیدن، پیروزی، کامیابی..... ۸۴۹
- ۱۰-۴ تقدیر، تدبیر، معین کردن زمان، تعدیل، تنظیم، اداره..... ۸۵۱
- ۱۰-۵ شتاب، سرعت گرفتن، سبقت گرفتن..... ۸۵۹
- فصل ۱۱: نام نای مر و رحمت**..... ۸۶۹
- ۱۱-۱ بازگشت، رو کردن، نزدیک شدن، همسایگی..... ۸۶۹
- ۱۱-۲ نزدیکی، حض..... ۸۷۱
- ۱۱-۳ همسایگی، همنشینی، نزدیکی، صفت بودن، جانشینی..... ۸۸۱
- ۱۱-۴ مهر، مهربانی، دل رحمی، توجه، دلسازی، محبت، همدمی، رفاقت، دوستی، نرمش، شرم، بزرگداشت..... ۸۸۵
- ۱۱-۵ روزی دادن و تقسیم روزی، ارزان کردن، سرسبز کردن، فراوانی نعمت، غذادادن، سیر کردن، سیراب کردن، فرستادن باران، گوارا کردن آب..... ۹۱۷
- ۱۱-۶ برکت، چند برابر کردن، زیاد کردن، رشد دادن، بالا بردن، سرگین کردن، تبدیل کردن..... ۹۲۹
- ۱۱-۷ بخشندگی، لطف، احسان، زیاده دادن، گشاده دستی، به ارث گذاشتن..... ۹۳۳
- ۱۱-۸ گشایش، گستردن، گذراندن، زدایش، برطرف کردن گرفتاری، بر گرداندن غایب، راحت کردن، سبک کردن، آسان کردن..... ۱۰۱۳
- ۱۱-۹ درمان، شفا بخشی، عافیت بخشی، پاک کردن از پلیدی ها..... ۱۰۲۹
- ۱۱-۱۰ نجات، خلاص کردن، آزاد کردن از گرفتاری، خنک کردن، خاموش کردن آتش، آزاد کردن، فدیة دادن..... ۱۰۳۳
- ۱۱-۱۱ شادمان کردن، خنک کردن قلب، روشنی بخشیدن به چشم، سپید کردن روی..... ۱۰۳۹
- ۱۱-۱۲ خیر، بهترین، نیکی، لطف..... ۱۰۴۱
- ۱۱-۱۳ فایده رساندن، سود رساندن، غنیمت رساندن، خیر رساندن، خریدن جان، نیکی کردن..... ۱۰۶۷
- ۱۱-۱۴ بردباری، شکیبایی، مهلت دادن، درنگ، به تأخیر انداختن..... ۱۰۷۳
- ۱۱-۱۵ حفظ، نگاه داری، نگهداری، پوشش..... ۱۰۸۱

﴿الفهرس الموجز﴾

- ١١-١٦- طرد، دفع، تحشى، ردة، ردع، زجر، منع، سدة، تجنب، صرف، صدر، إماطة ١٠٩٠
- ١١-١٧- فزع، صرخة، غوث ١٠٩٦
- ١١-١٨- عياد، لواذ، كهف، كنف، معقل، إلباء، إلتحاد، خفر، حرز، حصن، نفل، إجاراة، إيوا ١١٠٤
- إيتال، أمان و. راجع: صفات الكمال ١١٠٨
- ١١-١٩- ستر، غمر، غمد ١١٢٢
- ١١-٢٠- صفح، إقالة، تجاوز، عفو، غفران، محو، إذهاب، حط، وضع الإصا، تكفير ١١٣٨
- ١١-٢١- خبران، شعب، إصلاح ١١٤٠
- ١١-٢٢- وحى، بعث الرسل، إنزال الكتب، إظهار الآيات، إيضاح البيّنات ١١٤٤
- ١١-٢٣- إلهام، إيزاع، توفيق، تثبيت القلب، بعث، حتّ، تذكّر ١١٤٦
- ١١-٢٤- إلهة، قيادة، تربية، إرشاد، هداية، ردّ الضلالة، إخراج من الظلمات ١١٥٤
- ١١-٢٥- تمهيد، تهوؤ، إعداد، إعتداد، إبطاء، تسهيل، تهوين، تيسير ١١٥٨
- ١١-٢٦- شفاء، عرة، حبل، سبب، وسيلة، سبيل، منهج، ذريعة ١١٦٠
- ١١-٢٧- غير، ردة، مرآة، رعاية، إشراف ١١٦٤
- ١١-٢٨- مظاهرة، صدقة، تطويق، إذادة ١١٦٦
- ١١-٢٩- نصر، عون، من، إنعاش، كنف ١١٦٨
- ١١-٣٠- إنزال الملائكة، إرسال الملائكة، إرداف الملائكة، إهباط الملائكة، تصقيف الملائكة ١١٧٦
- ١١-٣١- ضمانة، وكالة، كفالة، وثوق ١١٨٤
- ١١-٣٢- إزلاف، إيصال، إبلاغ، تصديق ١١٨٦
- ١١-٣٣- نجاح، فوز، ظفر، سعادة، الختم بالخير، خير أبواب، الجنة ١١٨٨
- ١١-٣٤- أنس، راحة، نفحة، سكينه، إطمينان، وقار، تسير، نزول، تسليه، سلامة، رضاية ١١٩٠
- ١١-٣٥- إجابة، قبول التوبة، قبول، إصعاد الأصوات، تصديق الآلهة، تحقق الآمال، إيتاء، السؤلات ١١٩٦
- ١١-٣٦- إنتخاب، إصطفاء، إرتضاء، إختيار، إجتباء، إلتجاب، إختيار، إختصاص، إستخلاص ١٢٠٦
- تمحيص، إيراث ٢١٢
- الفصل الثانى عشر: أسما، القهر و القفس ٢١٢
- ١٢-١- تهديد، إرعاب، إرهاب، إخافة، تخشية، إتقاء، توعدّ، إهابة، إنذار، تحذير ٢١٦
- ١٢-٢- رضى، عداوة، مكر، كيد، خدعة، إستدراج ٢١٨
- ١٢-٣- إضلال، إشقاء ٢٢٠
- ١٢-٤- إضرار، إفقار، إمراض، إجداب، إبتلاء ٢٢٠
- ١٢-٥- إخساء، تبعيد، بطش، غضب، سخط، مقت ٢٢٠

- ۱۱-۱۶- رد کردن، به حاشیه راندن، مانع شدن، کنار زدن، راندن، بر طرف کردن..... ۱۰۹۱
- ۱۱-۱۷- فریاد رسی..... ۱۰۹۷
- ۱۱-۱۸- پناه، غار، پناهگاه، پناه دادن و. ر. به: صفات کمال..... ۱۱۰۵
- ۱۱-۱۹- پوشش..... ۱۱۱۹
- ۱۱-۲۰- گذشت، عفو، آمرزش، از بین بردن، ریختن، فرو ریختن گناهان، پوشاندن..... ۱۱۲۳
- ۱۱-۲۱- جبران کردن، اصلاح کردن..... ۱۱۳۹
- ۱۱-۲۲- وحی، برانگیختن پیامبران، فرو فرستادن کتابها، آشکار کردن نشانهها..... ۱۱۴۱
- ۱۱-۲۳- الهام، توفیق، ثابت کردن قلب، انگیزش، یادآوری..... ۱۱۴۵
- ۱۱-۲۴- رانمایی، پیشوایی، تربیت، هدایت، برگرداندن گمراه، بیرون آوردن از تاریکیها..... ۱۱۴۷
- ۱۱-۲۵- آماده سازی، زمینه سازی، آسان سازی..... ۱۱۵۵
- ۱۱-۲۶- وسایل، دستگیره، ریسمان، وسیله، راه..... ۱۱۵۹
- ۱۱-۲۷- نظهار، دیدبانی، مراقبت، رعایت، اشراف..... ۱۱۶۱
- ۱۱-۲۸- پشتیبان، برور، داع..... ۱۱۶۵
- ۱۱-۲۹- یاری، کمک..... ۱۱۶۷
- ۱۱-۳۰- فرو فرستنده و پی ریزی سال نندهی فرشتگان..... ۱۱۷۷
- ۱۱-۳۱- ضمانت، وکالت، برعه ده گن، ااماد..... ۱۱۷۷
- ۱۱-۳۲- نزدیک کردن، وصل کردن، رساندن، حقق کردن آرزوها..... ۱۱۸۳
- ۱۱-۳۳- کامیابی، پیروزی، سعادت، پایان خوش، بهترین پاداش، بهشت..... ۱۱۸۵
- ۱۱-۳۴- انس، راحتی، آرامش، اطمینان، وقار، بهترین محل ورود، تسلی دادن، سلامت، خشنودی..... ۱۱۸۷
- ۱۱-۳۵- پاسخ گویی، پذیرش توبه، پذیرش، بالا بردن صداها، حق کردن، آرزوها، دادن درخواستها..... ۱۱۹۷
- ۱۱-۳۶- انتخاب، تعیین جانشین، اختصاص دادن، خالص کردن، ارث گاه..... ۱۲۰۷
- فصل ۱۲: نامهای قهر و غضب**..... ۱۲۱۳
- ۱۲-۱- تهدید کردن، ترساندن، بر حذر داشتن..... ۱۲۱۳
- ۱۲-۲- در کمین بودن، دشمنی، مکر، نیرنگ، خدعه، به تدریج فرو بردن در گناهان..... ۱۲۱۷
- ۱۲-۳- گمراه کردن، بدبخت کردن..... ۱۲۱۹
- ۱۲-۴- زیان رساندن، فقیر کردن، بیمار کردن، ایجاد خشک سالی، گرفتار کردن..... ۱۲۲۱
- ۱۲-۵- راندن، دور کردن، برخورد قهرآمیز، خشم..... ۱۲۲۱

(الفهرس' المًوًجًز)

- ١٢٢٤-١٢-٦ بتر، تقليل، سلب، إنتزاع..... ١٢٢٤
- ١٢٢٧-١٢-٧ تزلزل، تشتت، تبدك، إخراس، طمس، إفلال، إكلال، إيهان، هشم، إبطال، إدحاض..... ١٢٢٤
- ١٢٢٨-١٢-٨ خذلان، إخزاء، تدويخ، إذلال، إهانة، خفض، إخمال، تصغير، وضع، إرغام، سيب، إلجام..... ١٢٢٤
- ١٢٢٩-١٢-٩ عذاب، عقاب، نعمة، أخذ، نكال، إيباق، محال، ذو البأس، إرسال طير أبابيل، الرمي بالسَّحِيل، سفع، ألم، وجع، إيصاد النار، إصلا، تسعير النار، إغلاق النار، إنتصار، إنتصاف..... ١٢٢٤
- ١٢٣٠-١٢-١٠ إنتقام..... ١٢٣٠
- ١٢٣٨-١٢-١١ إنهدام، تدمير، دمدمة، دمع، إيادة، إبارة، تباب، تبير، إخترام، فض، تمزيق، كسر، هذ، قمع، قضا، إستيمال، إبتات، إصطلام، إجتثاث، جذ، هتك..... ١٢٣٨
- ١٢٣٩-١٢-١٢ هلاكت، قتل، إماتة، غرق، إقبار، تنخير، إزالة، قُقد، إفناء..... ١٢٣٩
- ١٢٤٠-١٢-١٣ الفصل الثالث عشر: أسماءُ الله في المًوًاُجًهًةً بالعِباد..... ١٢٤٠
- ١٢٤١-١٢-١٤ ذكر دعوة، إخبار، نقل القصة، ضرب المثل، قول، كلام، ندا، نجوى، بيان، نطق، تلاوة..... ١٢٤٠
- ١٢٤٢-١٢-١٥ إختبار، إبداء، إدهان..... ١٢٤٢
- ١٢٤٣-١٢-١٦ صدق، صواب..... ١٢٤٣
- ١٢٤٤-١٢-١٧ عدل، إنصاف، قسط، حكم، قضا..... ١٢٤٤
- ١٢٤٥-١٢-١٨ تشريع، إلزام الدين، تحليل، حريم، كلفة، فرض، وجوب، امر، نهى، الوعد و الوعيد، بشارت، إنذار، إغذار، تحذير..... ١٢٤٥
- ١٢٤٦-١٢-١٩ إرهاب، إفحام، إغذار..... ١٢٤٦
- ١٢٤٧-١٢-٢٠ جزاء، مكافاة، ثواب، تعويض، تعريض، إلزام الدين، شكر..... ١٢٤٧
- ١٢٤٨-١٢-٢١ وفاة، صدق الوعد، إنجاز، إستيداع، تأدية الأمانة..... ١٢٤٨
- ١٢٤٩-١٢-٢٢ الفصل الرابع عشر: كُُلُّ الأَفْعَالِ مَنسُوبٌ إِلَى الله..... ١٢٤٩
- ١٢٥٠-١٢-٢٣ فعل، عمل، ذأب، جعل، استقرار، ثبوت، ثواء..... ١٢٥٠
- ١٢٥١-١٢-٢٤ وضع، بسط، فرش، توسعة، دحو، سطح، طحو، مد، سمك، إثبات، إرساء، نصب، رفع، إرتفاع، إقامة، تضد، توطيد، إرزام، إيماض، إسراج، فلق، قُتق، شق، سخر، فخر، إنباع، ضُخغ..... ١٢٥١
- ١٢٥٢-١٢-٢٥ إتحريك، سير، إسالة، إخراج، سلوك، إدارة، تموز، إجراء، نشر، إهباب..... ١٢٥٢
- ١٢٥٣-١٢-٢٦ حفظ، حراسة، دعامة، حمل، حبس، حصر، إمساك، إختزان، كُسر، تخلية..... ١٢٥٣
- ١٢٥٤-١٢-٢٧ إرسال، إلقاء، إنزال، إهباط، إيراد، إيلاج، إخراج، تخليص، سلخ..... ١٢٥٤
- ١٢٥٥-١٢-٢٨ تغيير، تبدل، إجالة، تحويل، خلوفة، تصريف، تصيير، تغليب، تكوير..... ١٢٥٥
- ١٢٥٦-١٢-٢٩ رج، بر، إطواء، نُثْر، نُسْف..... ١٢٥٦
- ١٢٥٧-١٢-٣٠ إبلاء، إمحاء، إطفاء، الأنوار، إدجاء، تكدير، إغطاش، إظلام..... ١٢٥٧

- ۱۲-۶- کوتاه کردن، کاستن، پس گرفتن..... ۱۲۲۵
- ۱۲-۷- لرزاندن، پراکنده کردن، لال کردن، کور کردن، کند کردن، سست کردن، بی حاصل کردن، باطل کردن..... ۱۲۲۵
- ۱۲-۸- خوار کردن، رسوا کردن، پایین آوردن، کوچک کردن، به خاک مالیدن، لگام زدن، سیاه کردن..... ۱۲۲۷
- ۱۲-۹- عذاب، مجازات، هلاکت، مجازات دردناک، وارد کردن در آتش و برافروختن و بستن درهای آن، انتقام، بازپس گرفتن حق..... ۱۲۳۱
- ۱۲-۱۰- ویران کردن، نابود کردن، درهم کوبیدن، درهم شکستن، ریشه کن کردن، قطع کردن، پاره کرد..... ۱۲۳۹
- ۱۲-۱۱- هلاک کردن، میراندن، غرق کردن، متلاشی کردن، نابود کردن، از بین بردن، فانی کردن..... ۱۲۴۵
- فصل ۱۲: اسماء خداوند در ارتباط با بندگان..... ۱۲۵۱
- ۱۳-۱- یاداری، دعا، خبر دادن، داستان گوئی، نقل ضرب المثل، گفتار، صدا زدن، تلاوت کردن..... ۱۲۵۱
- ۱۳-۲- آزمایش..... ۱۲۵۵
- ۱۳-۳- راستی، درستی..... ۱۲۵۷
- ۱۳-۴- دادگری، انصاف، قضاوت..... ۱۲۵۹
- ۱۳-۵- قانونگذاری، حلال کردن، حرام کردن، نکاح کردن، واجب کردن، فرمان دادن، بازداشتن، نوید دادن، تهدید کردن، بشارت دادن، بیم دادن، وحذر داشتن..... ۱۲۷۳
- ۱۳-۶- دلیل، صاحب دلایل، خاموش کردن با دلیل، دلیل آوردن..... ۱۲۷۷
- ۱۳-۷- پاداش، جزاء، عوض دادن، همراه کردن عمل، ویختن عمل، قدردانی..... ۱۲۸۱
- ۱۳-۸- وفا، صداقت در وعده، عمل کردن به وعده، باز پس دادن امانت..... ۱۲۸۷
- فصل ۱۴: همهی فعل ها به خداوند نسبت داده می شود..... ۱۲۹۳
- ۱۴-۱- انجام دادن، عمل کردن، تکرار عمل، قراردادن..... ۱۲۹۳
- ۱۴-۲- قراردادن، گستردن، پهن کردن، هموار کردن، ثابت کردن، محکم کردن، بند کردن، برپاداشتن، برجا گذاشتن، درخشان کردن، شکافتن، جوشاندن، رنگ دادن..... ۱۲۹۹
- ۱۴-۳- حرکت دادن، جاری کردن، بیرون آوردن، به گردش در آوردن، گسترش دادن، وزاندن..... ۱۳۰۹
- ۱۴-۴- حفاظت، نگهداری، نگهداری..... ۱۳۱۱
- ۱۴-۵- فرستادن، انداختن، فرود آوردن، وارد کردن، فرو بردن، بیرون آوردن، برکندن..... ۱۳۱۵
- ۱۴-۶- دگرگون کردن، تبدیل کردن، تغییر دادن، گرداندن..... ۱۳۱۹
- ۱۴-۷- لرزاندن، درهم کوبیدن، درهم پیچیدن، پراکنده کردن..... ۱۳۲۳
- ۱۴-۸- کهنه کردن، محو کردن، خاموش کردن، تاریک کردن..... ۱۳۲۳

«الفهرس الموجز»

١٤-٩- إنبات، إحياء الأرض، إثمار،، تخليص الشجر، زرع، إطلاع، إوراق، إغشاب، إطاء، الطعم	١٣٢٤
١٤-١٠- بسط، قبض	١٣٢٤
١٤-١١- إغلاق، حبس	١٣٣٠
١٤-١٢- رفع، وضع	١٣٣٠
١٤-١٣- تقديم و تأخير	١٣٣٢
١٤-١٤- رتق، فتق، تأليف، تركيب، جمع، فصل، تفريق	١٣٣٢
١٤-١٥- إعطاء، و منع، تمليك و إنتزاع	١٣٣٤
١٤-١٦- مع و ضرر	١٣٣٤
١٤-١٧- إحياء و إماتة	١٣٣٤
١٤-١٨- شفاء، إبرا، إعلال، إمراض	١٣٤٢
١٤-١٩- إرداء، إبقاء	١٣٤٤
١٤-٢٠- إضحاك، بك	١٣٤٤

﴿فهرست مختصر﴾

- ۱۴-۹- رویاندن، زنده کردن، خارج کردن، بیرون کردن، طعم دادن..... ۱۳۳۵
- ۱۴-۱۰- گستردن، تنگ گرفتن..... ۱۳۳۷
- ۱۴-۱۱- بستن، حبس کردن..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۲- بالا بردن، پایین آوردن..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۳- پیش آوردن و به تأخیر انداختن..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴- پیوند دادن، گشودن، گرد آوردن، ترکیب کردن، جدا کردن..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۵- عطا کردن و مانع شدن، مالک کردن و پس گرفتن..... ۱۳۳۵
- ۱۴-۱۶- سود و زیان..... ۱۳۳۷
- ۱۴-۱۷- زندگی بخشیدن و میراندن..... ۱۳۳۷
- ۱۴-۱۸- ماری و شغل..... ۱۳۴۳
- ۱۴-۱۹- به خواب بردن و بیدار کردن..... ۱۳۴۵
- ۱۴-۲۰- گریبان، حدیان..... ۱۳۴۷